

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 161/2025-64

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **BS spol. s r.o. Building service**, Pezinská 1098, Malacky, zastúpenej **URBAN & PARTNERS s.r.o.**, advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava III (pôvodne Okresného súdu Bratislava I) v konaní vedenom pod sp. zn. B1-31Cb/97/2015 v období po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 515/2020-50 z 21. januára 2021 a postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1Cob/135/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 22. júla 2024 a doplnenou podaniami z 1. augusta 2024, 23. septembra 2024, 21. novembra 2024, 20. decembra 2024, 21. januára 2025, 21. februára 2025 a 26. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských (ďalej len „dohovor“) postupom Mestského súdu Bratislava III (pôvodne Okresného súdu Bratislava I) v konaní vedenom pod sp. zn. B1-31Cb/97/2015 v období po právoplatnosti nálezů ústavného súdu č. k. II. ÚS 515/2020-50 z 21. januára 2021 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1Cob/135/2022 (ďalej spolu len „napadnuté konanie“). Súčasne sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny a práva pokojne užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj práva na majetok podľa čl. 17 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a práva na spravodlivý proces podľa čl. 47 charty postupom mestského súdu a postupom krajského súdu v napadnutom konaní. Sťažovateľka navrhuje, aby jej ústavný súd priznal finančné zadostučinenie 15 500 eur od mestského súdu a 7 500 eur od krajského súdu a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a doplnení vyplýva, že pôvodná žalobkyňa obchodná spoločnosť CBS HP Stav s. r. o. (ďalej len „pôvodná žalobkyňa“) sa žalobou doručenou 24. apríla 2015 Okresnému súdu Bratislava I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) domáhala zaplatenia istiny 68 054,46 eur s príslušenstvom. Pôvodná žalobkyňa bola 13. júna 2017 vymazaná z Obchodného registra Slovenskej republiky (ďalej len „obchodný register“), keďže došlo k jej zlúčeniu s obchodnou spoločnosťou EUROPROFI s. r. o. (ďalej len „právna nástupkyňa pôvodnej žalobkyne“). Súd prvej inštancie uznesením č. k. 31Cb/97/2015-162 zo 4. septembra 2018 rozhodol o tom, že pokračuje v konaní s právnou nástupkyňou pôvodnej žalobkyne. Následne súd uznesením č. k. 31Cb/97/2015-167 z 20. septembra 2018 zrušil dané uznesenie, keďže v dôsledku administratívnej chyby nemal v spise zažurnalizované podanie pôvodnej žalobkyne z 23. októbra 2017. Týmto podaním navrhla zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, aby do konania vstúpila ako nová žalobkyňa sťažovateľka, keďže medzi pôvodnou žalobkyňou a sťažovateľkou bola 19. apríla 2017 uzatvorená dohoda o postúpení pohľadávok. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 31Cb/97/2015-173 z 15. januára 2019 rozhodol o pripustení sťažovateľky do konania na strane žalobcu.

3. Okresný súd vo veci meritórne rozhodol rozsudkom č. k. 31Cb/97/2015-1021 z 31. mája 2022, ktorým zamietol návrh na prerušenie konania, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sťažovateľke istinu 62 015,34 eur s príslušenstvom, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a rozhodol o nároku sťažovateľky na náhradu trov konania.

4. Krajský súd, rozhodujúc o odvolaní oboch strán sporu, uznesením č. k. 1Cob/135/2022-1108 z 21. júna 2024 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie z 31. mája 2022 a súčasne zrušil aj uznesenie súdu prvej inštancie o pripustení vstupu sťažovateľky do konania z 15. januára 2019, a to z dôvodu pochybení súdu prvej inštancie v procesnoprávnej rovine. Konštatoval, že o zmene na strane žalobcu bolo rozhodnuté na základe návrhu subjektu, ktorý už v čase podania návrhu neexistoval (bol vymazaný z obchodného registra, pozn.) a takýto návrh preto nemohol vyvolať ním sledované účinky. Sťažovateľka sa tak stala žalobkyňou v predmetnom spore na základe nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorý s ňou nesprávne konal ako so stranou konania. Vzhľadom na to krajský súd vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že kasačné rozhodnutie krajského súdu z 21. júna 2024, ktoré bolo sťažovateľke doručené 31. júla 2024 (právoplatnosť nadobudlo 2. augusta 2024, pozn.), sťažovateľka napadla dovolaním a vec je od 16. januára 2025 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie. Zrušujúce rozhodnutie krajského súdu z 21. júna 2024 bolo aj predmetom prieskumu zo strany ústavného súdu, a to v konaní sp. zn. I. ÚS 692/2024, a táto sťažnosť bola uznesením z 19. decembra 2024 odmietnutá z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

6. Z vlastnej rozhodovacej činnosti je ústavnému súdu známe aj to, a uvádza to aj sťažovateľka v podanej ústavnej sťažnosti, že na základe skôr podanej ústavnej sťažnosti (doručenej ústavnému súdu 21. apríla 2020, pozn.), v ktorej sťažovateľka namietala porušenie svojho základného

práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, ústavný súd nálezom č. k. II. ÚS 515/2020-50 z 21. januára 2021, právoplatným 2. februára 2021, vyslovil porušenie jej namietaných práv z dôvodu opakovanej nečinnosti a neefektívnej činnosti okresného súdu. Ústavný súd súčasne okresnému súdu formuloval príkaz konať a sťažovateľke priznal primerané finančné zadostučinenie 1 500 eur a náhradu trov konania.

7. Z verejne dostupného výpisu z obchodného registra vedeného mestským súdom bolo ďalej zistené, že 5. decembra 2020 sa začalo konanie o zrušenie spoločnosti sťažovateľky, ktoré je aktuálne mestským súdom vedené pod sp. zn. B1-33CbR/180/2020 a dosiaľ nebolo skončené.

II.

Argumentácia sťažovateľky

8. Proti postupu mestského súdu a postupu krajského súdu sťažovateľka podala túto ústavnú sťažnosť, v ktorej namieta celkovú dĺžku napadnutého konania od podania žaloby a argumentuje, že napriek predošlému nálezu ústavného súdu a jeho príkazu konať bez zbytočných prietáhov všeobecné súdy ďalšie 3 roky a 6 mesiacov nepostupujú v jej veci plynulo a efektívne. Zdôrazňuje, že súdne konanie sa vedie o zaplatenie pohľadávky, ktorej výška predstavuje pre ňu nezanedbateľnú hodnotu, a pokiaľ nie je rozhodnuté v merite veci, ako aj v otázke trov konania, vážnym spôsobom sa tým zasahuje do sťažovateľkou namietaných práv. V dôsledku porušenia označených majetkových práv došlo podľa jej názoru aj k zásahu do jej základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie. Ústavnou sťažnosťou napáda postup mestského súdu v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 515/2020, pričom porušenie svojich práv odvíja od toho, že dosiaľ nerozhodol o veci, ktorej je sporovou stranou.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Podstatou podanej ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že postupom mestského súdu (do 31. mája 2023 okresného súdu) v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 515/2020-50 z 21. januára 2021 a postupom krajského súdu v napadnutom konaní, došlo k zbytočným prietáhom a tým aj k porušeniu jej v bode 1 označených práv. Súčasne namieta, že v dôsledku celkovej dĺžky súdneho konania vedeného pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom bolo porušené aj jej základné právo vlastniť majetok a právo na pokojné užívanie majetku.

10. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Ústavný súd v prvom rade skúmal, či ústavná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou, t. j. fyzickou osobou alebo právnickou osobou, ktorá je nositeľom základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. O sťažnosť podanú zjavne neoprávnenou osobou ide vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody sťažovateľa, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím a osobou sťažovateľa, prípadne z iných dôvodov (m. m. III. ÚS 319/2012, III. ÚS 131/2012, I. ÚS 243/2011, II. ÚS 245/2011). O nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom, prípadne rozhodnutím orgánu štátu a osobou sťažovateľa ide zvlášť vtedy, ak sťažovateľ nie je účastníkom namietaného konania alebo aspoň jeho relevantnej (namietanej) časti.

12. Zo spisu mestského súdu vzťahujúceho sa na predmetnú vec, ktorý si ústavný súd vyžiadaval vo fáze prípravy na predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti, ústavný súd zistil, že sťažovateľka aktuálne nie je sporovou stranou napadnutého konania (a nebola ňou už aj v čase podania ústavnej sťažnosti, pozn.). Okresný súd vo veci sťažovateľky meritórne rozhodol rozsudkom z 31. mája 2022, ktorý bol síce na základe uznesenia krajského súdu z 21. júna 2024 zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na nové konanie, ale uvedeným kasačným rozhodnutím krajský súd zrušil aj uznesenie súdu prvej inštancie z 15. januára 2019 o pripustení sťažovateľky do konania na strane žalobcu. V napadnutom konaní má mestský súd v zmysle právoplatného zrušovacieho uznesenia krajského súdu povinnosť rozhodnúť o pokračovaní s právnym nástupcom pôvodnej žalobkyne a ak takého nástupcu niet, súd konanie zastaví.

13. Aj keď okresný súd rozhodol o zmene na strane žalobcu na základe návrhu subjektu, ktorý už v čase podania návrhu neexistoval, krajský súd tento nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie napravil a v čase podania prejednávanej ústavnej sťažnosti už bolo rozhodnuté, že sťažovateľka nie je (a ani nemala byť) sporovou stranou v napadnutom konaní (žalobkyňou).

14. Zo spisu mestského súdu ústavný súd tiež považuje za overené, že jeho obsahom nie je žiadne podanie, ktorým by bol relevantne navrhovaný vstup sťažovateľky do konania ako novej žalobkyne, takže súd prvej inštancie ani nemá (vo vzťahu k sťažovateľke) o čom konať a rozhodovať.

15. Napadnuté konanie síce ku dňu podania ústavnej sťažnosti (22. júla 2024) trvalo 9 rokov a 3 mesiace a nie je dosiaľ právoplatne skončené, avšak žalovaná pohľadávka na sťažovateľku prešla v priebehu tohto konania a jeho sporovou stranou ako žalobkyňa sa sťažovateľka stala v januári 2019, ale na základe zrušujúceho uznesenia krajského súdu z 21. júna 2024, právoplatného 2. augusta 2024, už sťažovateľka nevystupuje ako sporová strana, čo ale v ústavnej sťažnosti a jej ôsmich doplneniach opomenula uviesť.

16. Za danej neštandardnej procesnej situácie vyvolanej predovšetkým samotnou sťažovateľkou resp. jej právnym zástupcom, ktorý po zániku pôvodnej žalobkyne bez ohľadu na to, že došlo aj k zániku plnej moci udelenej mu pôvodnou žalobkyňou, podal súdu návrh, ktorý nebol spôsobilý vyvolať ním sledované účinky, už ústavný súd v tomto štádiu nenachádza možnosť bližšie preskúmať dĺžku napadnutého konania, resp. postup mestského súdu v období po právoplatnosti nálezú ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 515/2020 a postup krajského súdu v napadnutom konaní z pohľadu sťažovateľkou namietaných práv.

17. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že fyzická osoba alebo právnická osoba môže uplatniť námietku porušenia svojich základných práv a slobôd, ak bola/mala byť účastníkom napadnutého konania (II. ÚS 191/04, III. ÚS 117/08), v opačnom prípade fyzická osoba alebo právnická osoba nie je oprávnenou osobou na podanie ústavnej sťažnosti ústavnému súdu.

18. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona o ústavnom súde ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

19. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd už ďalšími návrhmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. apríla 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu